

ความมีชีวิตของลักษณะเกษตร

Stanley และ Linskens (1974) ได้กล่าวว่า ความมีชีวิต (vitality) ของลักษณะเกษตรนี้ สามารถที่จะวัดได้ โดยใช้เบอร์เชนต์การของในห้องปฏิบัติการเป็นเกณฑ์ ซึ่งเข้าได้ก็ล่าวย่อไปอีกว่า ความมีชีวิตของลักษณะเกษตร จะต้องสุดในช่วงที่อับลักษณะเกษตรแตกได้ไม่นาน และการที่จะเก็บรักษาลักษณะเกษตร เพื่อยืดความมีชีวิตให้นานออกไปอีกนั้น จะต้องเก็บรักษาภายใต้อุณหภูมิต่ำ และระดับความชื้นต่ำอีกด้วย การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการตรวจสอบความมีชีวิตของพืชทั้ง 7 พันธุ์ ว่าจะสูงสุดในช่วงใดหลังจากอับลักษณะเกษตรแตก และจะทำการตรวจสอบดูว่าความมีชีวิตของลักษณะเกษตรจากดอกแต่ละเผด็จจะมีความแตกต่างกันหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษา เพื่อตรวจสอบดูว่าลักษณะใดที่สามารถจะเก็บรักษาลักษณะเกษตรของพืชเหล่านี้ได้ดีที่สุด

๙.๑ วิธีการศึกษา

๙.๑.๑ การสุมตัวอย่าง

ทำการศึกษา ความมีชีวิตของลักษณะเกษตรของไม้ผล ๓ ชนิด คือ มะม่วง ๒ พันธุ์ สีน้ำเงิน ๒ พันธุ์ และลำไย ๓ พันธุ์ ในช่วงเดือน ชันนาคม พ.ศ.๒๕๒๘-เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๒๙ ที่สวนในตำบลเหมืองง่า อ.เมือง จ.ลำพูน โดยใช้พืช ๓ ต้นต่อ ๑ พันธุ์ และ ๑ ต้นถือเป็น ๑ ชุดของการทดลอง

การศึกษาความมีชีวิตของลักษณะเกษตร หลังจากอับลักษณะเกษตรแตก จะใช้ลักษณะเกษตรจากดอกย้อยที่บานพร้อมกันในเวลา ๗.๐๐ น. มาทำการ

ศึกษา โดยการทำเครื่องหมายป้ายด้วยปากกาสีเมจิกที่กสิบเลี้ยง และใช้เฉพาะ
ละของเกสรจากดอกเพคผู้เท่านั้น

การศึกษาความมีชีวิตของละของเกสรจากดอกเพคต่าง ๆ จะทำ
การเก็บรวบรวมอันละของเกสรจากดอกย่อยที่นานใหม่ ในเวลา 07.00 น. แยก
แต่ละเพคเก็บในajan เผา เชือขนาดเล็ก ทึ่งไว้รายหนึ่งเพื่อรอให้อันละของเกสร
แตกจังนำเสนอศึกษาต่อไป

สำหรับการตรวจความมีชีวิตของละของเกสร หลังการเก็บรักษา^{นั้น} ทำการเก็บรวบรวมอันละของเกสรจากดอกเพคผู้ของดอกย่อยที่นานใหม่ในเวลา
07.00 – 08.00 น. แบ่งอันละของใส่ในฝาปิดขวดพลาสติกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
2.5 ซม. เมื่อถึงเวลา 12.00 น. จึงนำละของเกสรไปเก็บในอุณหภูมิ 4 ระดับ
คือ อุณหภูมิปกติ 10 °ช. 4 °ช. และ 0 °ช. แต่ละอุณหภูมิจัดการ ทดลองไว้เป็น 3
ระดับความชื้น คือ ความชื้นปกติ ความชื้นต่ำกว่าปกติ และความชื้นสูงกว่าปกติ
อุณหภูมิปกติ และความชื้นปกติใช้สภานบรรยากาศของห้องทดลอง วัดระดับอุณหภูมิ
และความชื้นด้วย thermohygrograph อุณหภูมิ 10 °ช. ใช้ชั้นล่างสุดของตู้เย็น
4 °ช. ใช้ชั้นล่างของห้องแช่แข็ง และ 0 °ช. ใช้ห้องแช่แข็งของตู้เย็น สำหรับ
ความชื้นต่ำกว่าปกติจะเก็บละของเกสรไว้ในajan เผา เชือ ซึ่งมีฝาปิดขวดพลาสติก
บรรจุตัวคุณภาพชื้น (ซิลิกาเจล) รวมอยู่ด้วย และความชื้นสูงกว่าปกติจะเก็บ
ละของไว้ในajan เผา เชือซึ่งมีกิชชูเปียกน้ำบรรจุในฝาปิดขวดพลาสติกรวมอยู่ด้วย

ส่วนละของเกสรที่เก็บในระดับความชื้นปกติ จะเก็บในajan เผา
เชือเช่นเดียวกัน แต่จะไม่ใช้สารปรับความชื้นใส่เข้าไปเหมือนการทดลองอื่น ๆ ห่อ^ๆ
ajan เผา เชือด้วยกระดาษอลูมิเนียมเพื่อบังกันไม่ให้แสงเข้าไปรบกวน

9.1.2 การตรวจความมีชีวิตของละอองเกสร

การตรวจความมีชีวิตของละอองเกสรจะทำการตรวจเบื้อร์เชนต์การงอกของละอองเกสร โดยใช้สารละลายน้ำซึ่งครอสความเข้มข้น 25% ใน 2% agar ตรวจเบื้อร์เชนต์การงอกของละอองเกสรจะมีวงทึ้ง 2 พันครู่ และใช้สารละลายน้ำซึ่งครอสความเข้มข้น 5% ใน 1.5% agar ตรวจเบื้อร์เชนต์การงอกของละอองเกสรลีนจี 2 พันครู่ และลำไย 3 พันครู่

การตรวจความมีชีวิตหลังจากอับละอองเกสรแตกจะใช้ละอองเกสรของมะม่วงทึ้ง 2 พันครู่ ในเวลา -3, -1.5, 0, 1.5, 3, 6, 12 และ 18 ชั่วโมง และใช้ละอองเกสรของลีนจี 2 พันครู่ และลำไย 3 พันครู่ ในเวลา -3, 0, 3, 6, 12, 24, 36 และ 48 ชั่วโมงหลังจากอับละอองเกสรแตกมาตรวจเบื้อร์เชนต์การงอก (การตรวจนับเบื้อร์เชนต์การงอกเหมือนในบทที่ 8)

การตรวจความมีชีวิตของละอองจากดอกเพคต่าง ๆ จะตรวจเบื้อร์เชนต์การงอกจากละอองที่เก็บรวบรวมไว้ ในเวลา 10.30 น. ซึ่งเป็นเวลาที่อับละอองเกสรเริ่มแตก

การตรวจความมีชีวิตหลังการเก็บรักษา นี้ จะตรวจเบื้อร์เชนต์การงอกของละอองเกสรมะม่วงทึ้ง 2 พันครู่ เมื่อเวลาเริ่มเก็บรักษา และหลังจากนี้ ทำการตรวจทุก ๆ 12 ชั่วโมงหลังการเก็บรักษาจนครบ 168 ชั่วโมง (7 วัน) สำหรับละอองเกสรของลีนจี 2 พันครู่ และลำไย 3 พันครู่ จะตรวจในเวลาที่เริ่มเก็บรักษา และหลังจากนี้จะตรวจทุก ๆ ระยะเวลา 24 ชั่วโมงหลังการเก็บรักษาจนครบ 168 ชั่วโมง (7 วัน)

9.2 ผลการศึกษา

9.2.1 ความมีชีวิตของลักษณะเกษตร หลังจากอับลักษณะเกษตรแต่ก

จากการศึกษาความมีชีวิตของลักษณะเกษตรของพืชทั้ง 7 พันธุ์ ซึ่งนำลักษณะเกษตรในช่วงระยะเวลาต่างๆ หลังจากอับลักษณะเกษตรแต่กมาตรวจเปอร์เซนต์การออก พนว่า

ลักษณะเกษตรของมะม่วงพันธุ์แก้ว ได้ทำการศึกษา เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2528 พนว่า ลักษณะเกษตรมีเปอร์เซนต์การออกสูงสุดหลังจากอับลักษณะแต่กแล้ว 1 ชั่วโมง 30 นาที (ตารางที่ 23 และภาพที่ 48) มีเปอร์เซนต์การออก 6.89% จากนั้นเปอร์เซนต์การออกก็จะลดลง เมื่อครบ 12 ชั่วโมง ลักษณะยังคงออกได้ 2.11% จากนั้นลดลงของเกษตรจะไม่มีการออก

ลักษณะเกษตรมีม่วงพันธุ์กร่องทำการศึกษาเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2529 พนว่าลักษณะเกษตรมีเปอร์เซนต์การออกสูงสุด หลังจากอับลักษณะแต่กแล้ว 1 ชั่วโมง 30 นาที (ตารางที่ 23 และภาพที่ 48) มีเปอร์เซนต์การออก 9.59% จากนั้นเปอร์เซนต์การออกจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อครบ 18 ชั่วโมงหลังจากอับลักษณะเกษตรแต่ก ยังคงมีการออก 0.74% จากนั้นลดลงของเกษตรจะไม่มีการออกอีก

ลักษณะเกษตรของลีนจีพันธุ์องอาจ ได้ทำการศึกษา เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2529 พนว่า ลักษณะเกษตรมีเปอร์เซนต์การออกสูงสุดหลังจากอับลักษณะแต่กแล้ว 3 ชั่วโมง โดยมีเปอร์เซนต์การออก 37.79% จากนั้นเปอร์เซนต์การออกจะลดลงไปเรื่อยๆ เมื่อครบ 48 ชั่วโมงหลังจากอับลักษณะเกษตรแต่ก ลักษณะยังคงมีเปอร์เซนต์การออก 1.42% ซึ่งลดลงจากเปอร์เซนต์การออกสูงสุด 36.37% (ตารางที่ 24 และภาพที่ 49)

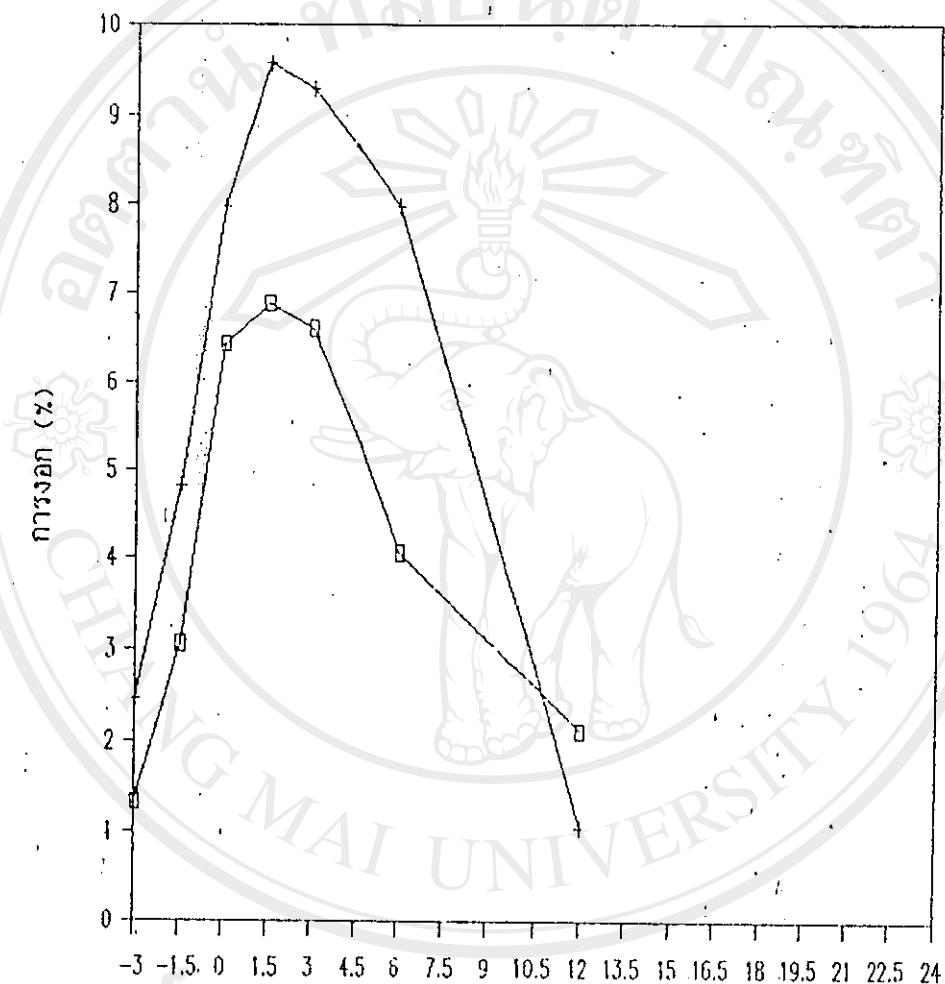
ลักษณะเกษตรของลีนจีพันธุ์องเชียะ ได้ทำการศึกษา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2529 พนว่าลักษณะเกษตรมีเปอร์เซนต์การออกสูงสุดหลังจากอับลักษณะเกษตรแต่กแล้ว 3 ชั่วโมง โดยมีเปอร์เซนต์การออก 41.19% จากนั้นเปอร์เซนต์

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การงอกของลักษณะเมืองหลังจากอับลัดของเกษตรแทก

ลักษณะเมือง	เวลาหลังจากอับลัดของเกษตรแทก (ชั่วโมง)/การงอก (%)								
	-3	-1.5	0	1.5	3	6	12	24	
มะม่วงพันธุ์แก้ว	1.32	3.06	6.44	6.89*	6.61	4.07	2.11	-	
มะม่วงพันธุ์อกร่อง	2.46	4.82	7.98	9.56*	9.28	7.98	1.04	-	

* เปอร์เซนต์การงอกสูงสุด

จิรศิรินทร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

อิชสิทธิบานาจิราเยธีวงศ์ใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 48 เปรียบเทียบเปรอร์เซนต์การออกของละอองเกสรมะม่วงหลังจาก
วันลักษณะของเกสรแยก

- ◻ — ◻ ลักษณะของเกสรธรรมชาติที่แก้ไข
- ✚ — + ลักษณะของเกสรของมนุษย์ที่กรอง

การงอกจะลดลงไปเรื่อยๆ เมื่อครบ 48 ชั่วโมงหลังจากอับล兆องเกสรแตก
ละของเกสรยังคงมีเปอร์เซนต์การงอก 2.81% ซึ่งลดลงจากเบอร์เซนต์การงอกสูงสุด 38.38% (ตารางที่ 24 และภาพที่ 49)

ละของเกสรของลำไผ่พันธุ์เบี้ยวเขียวทำการศึกษา เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2529 พนว่าละของเกสรมีเปอร์เซนต์การงอกสูงสุดหลังจากอับล兆องเกสรแตกแล้ว 3 ชั่วโมง โดยมีเบอร์เซนต์การงอก 79.16% จากนั้นเบอร์เซนต์การงอกจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อเวลาครบ 48 ชั่วโมงหลังจากอับล兆องเกสรแตกละของเกสรยังคงมีเปอร์เซนต์การงอกถึง 12.06% ซึ่งลดลงจากเบอร์เซนต์การงอกสูงสุด 67.10% (ตารางที่ 24 และภาพที่ 50)

ละของเกสรของลำไผ่พันธุ์ดอทำการศึกษาเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2529 พนว่าละของเกสรมีเปอร์เซนต์การงอกสูงสุดหลังจากอับล兆องเกสรแตกแล้ว 6 ชั่วโมง โดยมีเบอร์เซนต์การงอก 81.65% จากนั้นเบอร์เซนต์การงอกจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อเวลาครบ 48 ชั่วโมงหลังจากอับล兆องเกสรแตก ละของเกสรยังคงมีเปอร์เซนต์การงอก 18.08% ลดลงจากเบอร์เซนต์การงอกสูงสุด 63.57% (ตารางที่ 24 และภาพที่ 50)

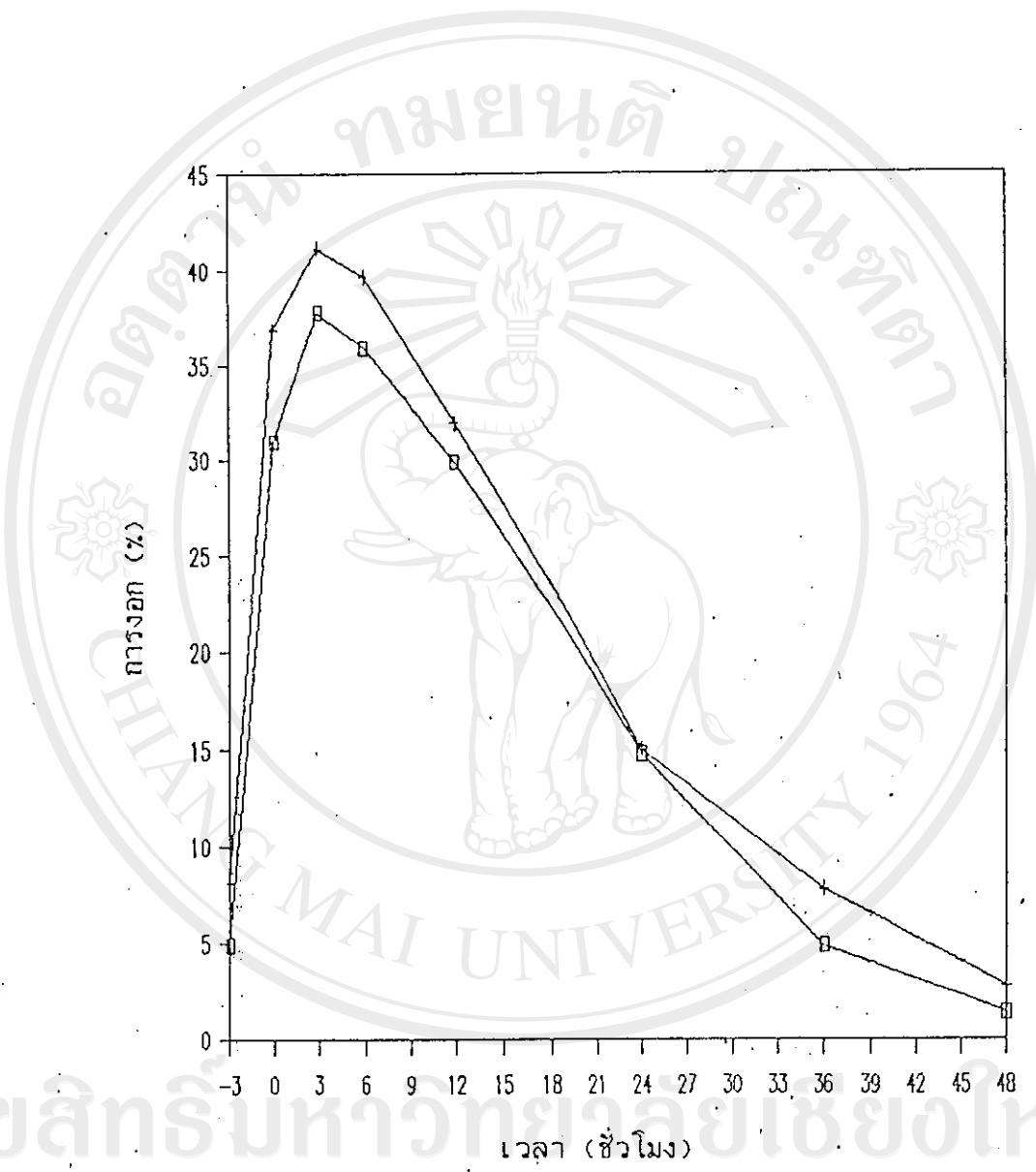
ละของเกสรของลำไผ่พันธุ์แห้วทำการศึกษาเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2529 พนว่าละของเกสรมีเปอร์เซนต์การงอกสูงสุดหลังจากอับล兆องเกสรแตกแล้ว 3 ชั่วโมง โดยมีเบอร์เซนต์การงอก 75.23% จากนั้นเบอร์เซนต์การงอกจะลดลงเรื่อยๆ และเมื่อครบ 48 ชั่วโมง หลังจากอับล兆องเกสรแตก ละของเกสรยังคงมีเบอร์เซนต์การงอก 13.10% ลดลงจากเบอร์เซนต์การงอกสูงสุด 62.13% (ตารางที่ 24 และภาพที่ 50)

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบเบอร์เซนต์การงอกของลักษณะเกสรสีน้ำเงินและลำไยหลัง
จากอับลacheองเกสรแตก

ลักษณะเกสร	เวลาหลังจากอับลacheองเกสรแตก (ชั่วโมง) / การงอก							
	-3	0	3	6	12	24	36	48
สีน้ำเงินครุย hairy	4.90	31.00	37.79*	35.95	29.91	14.79	4.90	1.42
สีน้ำเงินครุย hairy	8.08	36.88	41.19*	39.67	31.96	15.01	7.82	2.81
ลำไยพันธุ์ดอก	30.95	77.04	80.23	81.65*	67.04	49.91	26.12	18.08
ลำไยพันธุ์เนื้ยวานิยา	20.99	71.21	79.16*	76.94	67.94	44.15	21.07	12.06
ลำไยพันธุ์แห้ว	23.85	71.97	75.23*	74.21	66.20	35.76	21.01	13.10

* เบอร์เซนต์การงอกสูงสุด

จัดทำโดย ภาควิชาภาษาอังกฤษ
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

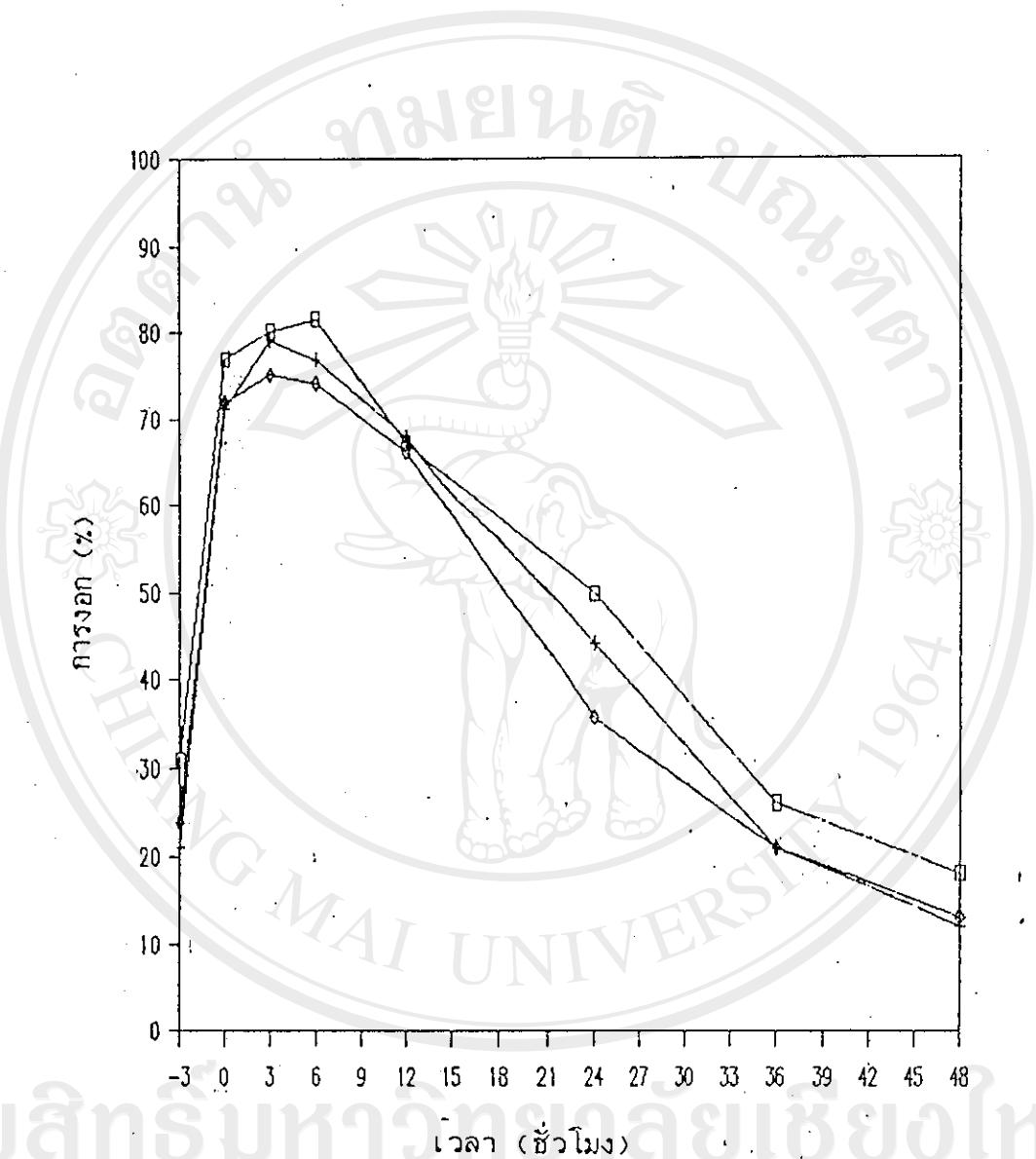

อิชสิริ์นหัววิทยลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 49 เปรียบเทียบเบอร์เซนต์การกัดกร่อนของลักษณะเกสรลีนจี้หลังจาก
อันลักษณะเกสรแตก

- ลีนจี้ผันธุ์องวาย
- ✚—✚ ลีนจี้ผันธุ์องเวียะ

จัดทำโดย ภาควิชาเคมี
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 50 เปรียบเทียบเบอร์เซนต์การงอกของลักษณะเกษตรล้ำไยหลังจากอันละองเกษตรแตก

□—□ ลักษณะเกษตรล้ำไยพันธุ์คด

+—+ ลักษณะเกษตรล้ำไยพันธุ์เบี้ยวน้ำ

◊—◊ ลักษณะเกษตรล้ำไยพันธุ์เหลือง

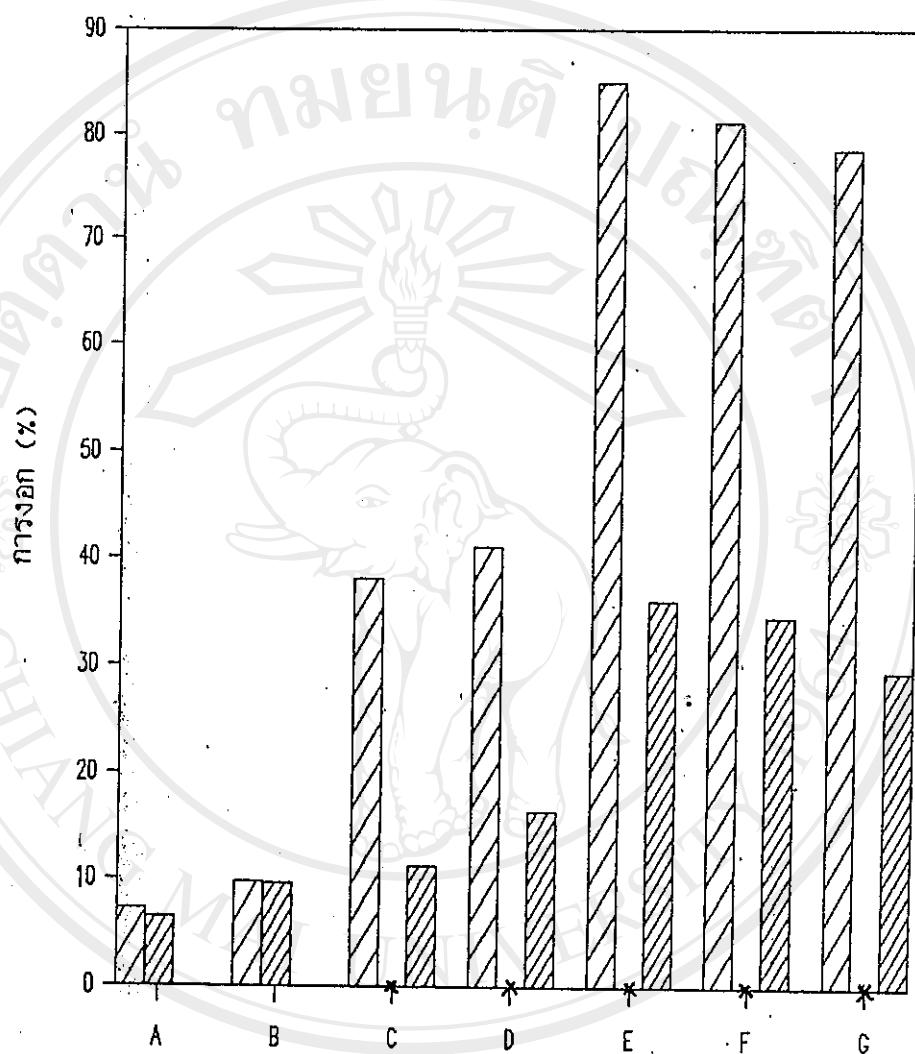
9.2.2 ความมีชีวิตของลักษณะของเกษตรจากดอกเพศต่าง ๆ

เมื่อนำลักษณะของเกษตรจากดอกเพศต่าง ๆ คือ เพศผู้ เพศเมีย และดอกสมบูรณ์ เพศของพิชหึง 7 พันธุ์ มาตรฐานเบอร์ เช่นต์การงอก พนว่าลักษณะของเกษตรจากดอกเพศผู้ และดอกสมบูรณ์ เพศของมะม่วงหิ้ง 2 พันธุ์ มีเบอร์ เช่นต์การงอก ใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 25 และภาพที่ 51) ในมะม่วงพันธุ์แก้วลายของเกษตรจากดอกเพศผู้งอกได้ 7.23% ละของเกษตรจากดอกสมบูรณ์ เพศคงอกได้ 6.49% ส่วนมะม่วงพันธุ์อกร่องน้ำ ละของเกษตรจากดอกเพศผู้งอกได้ 9.69% ละของเกษตรจากดอกสมบูรณ์ เพศคงอกได้ 9.60%

สำหรับลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ ละของเกษตรจากดอกเพศผู้จะมีเบอร์ เช่นต์การงอกสูงกว่าลักษณะของเกษตรจากดอกสมบูรณ์ เพศ โดยละของเกษตรของลำไย จะมีเบอร์ เช่นต์การงอกสูงกว่าลีนจี (ตารางที่ 25 และภาพที่ 51) ละของเกษตรจากดอกเพศผู้ของลำไยพันธุ์เบี้ยว เชี่ยว และพันธุ์แห้วงอกได้สูงสุด คือ 84.94% รองลงมา คือละของเกษตรของลำไยพันธุ์เบี้ยว เชี่ยว และพันธุ์แห้วงอกได้ 81.22% และ 78.65% ตามลำดับ ส่วนลีนจีพันธุ์อิงเตี้ยะ และพันธุ์อิงอวย จะงอกได้ 41.10 และ 38.11% ขณะที่ละของเกษตรจากดอกสมบูรณ์ เพศมีเบอร์ เช่นต์การงอกเพียง 36.10, 34.62, 29.64, 16.42 และ 11.22% ในลำไยพันธุ์ดอ/พันธุ์เบี้ยว เชี่ยว พันธุ์แห้ว ลีนจีพันธุ์อิงเตี้ยะ และพันธุ์อิงอวยตามลำดับ เปอร์เซนต์การงอกของลักษณะของเกษตรจากดอกเพศผู้ และดอกสมบูรณ์ เพศแตกต่างกันมากที่สุด ได้แก่ ลำไยพันธุ์แห้ว 49.0% รองลงมาได้แก่ ลำไยพันธุ์ดอ 48.84% ลำไยพันธุ์เบี้ยว เชี่ยว 46.60% ลีนจีพันธุ์อิงอวย 26.89% และแตกต่างน้อยที่สุด คือลีนจีพันธุ์อิงเตี้ยะ 24.68% ส่วนละของเกษตรที่เป็นส่วนประกอบในดอกเพศเมียของลำไยหึง 3 พันธุ์ และลีนจีหึง 2 พันธุ์จะไม่มีการงอก

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การของลงของเกษตรจากดอกเพศต่าง ๆ
ของมะม่วง ลีนจี และลำไย

ลงของเกษตร	วัน, เดือน, ปี ที่ทำการศึกษา	การของลงของเกษตรจากดอกเพศต่าง ๆ (%)			
		ลงของเกษตรจาก ดอกเพศผู้	ลงของเกษตรจาก ดอกเพศเมีย	ลงของเกษตรจาก ดอกสมบูรณ์ เพศ	
มะม่วงพันธุ์แก้ว	2 ม.ค. 2529	7.23	-	-	6.49
มะม่วงพันธุ์กร่อง	5 ม.ค. 2529	9.69	-	-	9.60
ลีนจีพันธุ์วงвяз	10-21 ก.พ. 2529	38.11	0	0	11.22
ลีนจีพันธุ์วงвяз	13-24 ก.พ. 2529	41.10	0	0	16.42
ลำไยพันธุ์ดอ	23 ก.พ. 2529	84.94	0	0	36.10
ลำไยพันธุ์เบี้ยวน้ำเชียว	7 ก.พ. 2529	81.22	0	0	34.62
ลำไยพันธุ์แห็หัว	29 ก.พ. 2529	78.65	0	0	29.64

ภาพที่ 51 เปรียบเทียบการของกําของละอองเกสรจากดอกเพตต์ง ๗ ของมายม่วง
ลีนจី และลำไย
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

□ ละอองเกสรจากดอกเพตต์ง * ละอองเกสรจากดอกเพตเมีย

▨ ละอองเกสรจากดอกกระเกีย

A : ละอองเกสรมะม่วงพันธุ์แก้ว B : ละอองเกสรมะม่วงพันธุ์อกร่อง

C : ละอองเกสรลีนจីพันธุ์องอา Wy D : ละอองเกสรลีนจីพันธุ์องເວີຍະ

E : ละอองเกสรลำไยพันธุ์គោគ F : ละอองเกสรลำไยพันธุ์បើយវាកិយាត

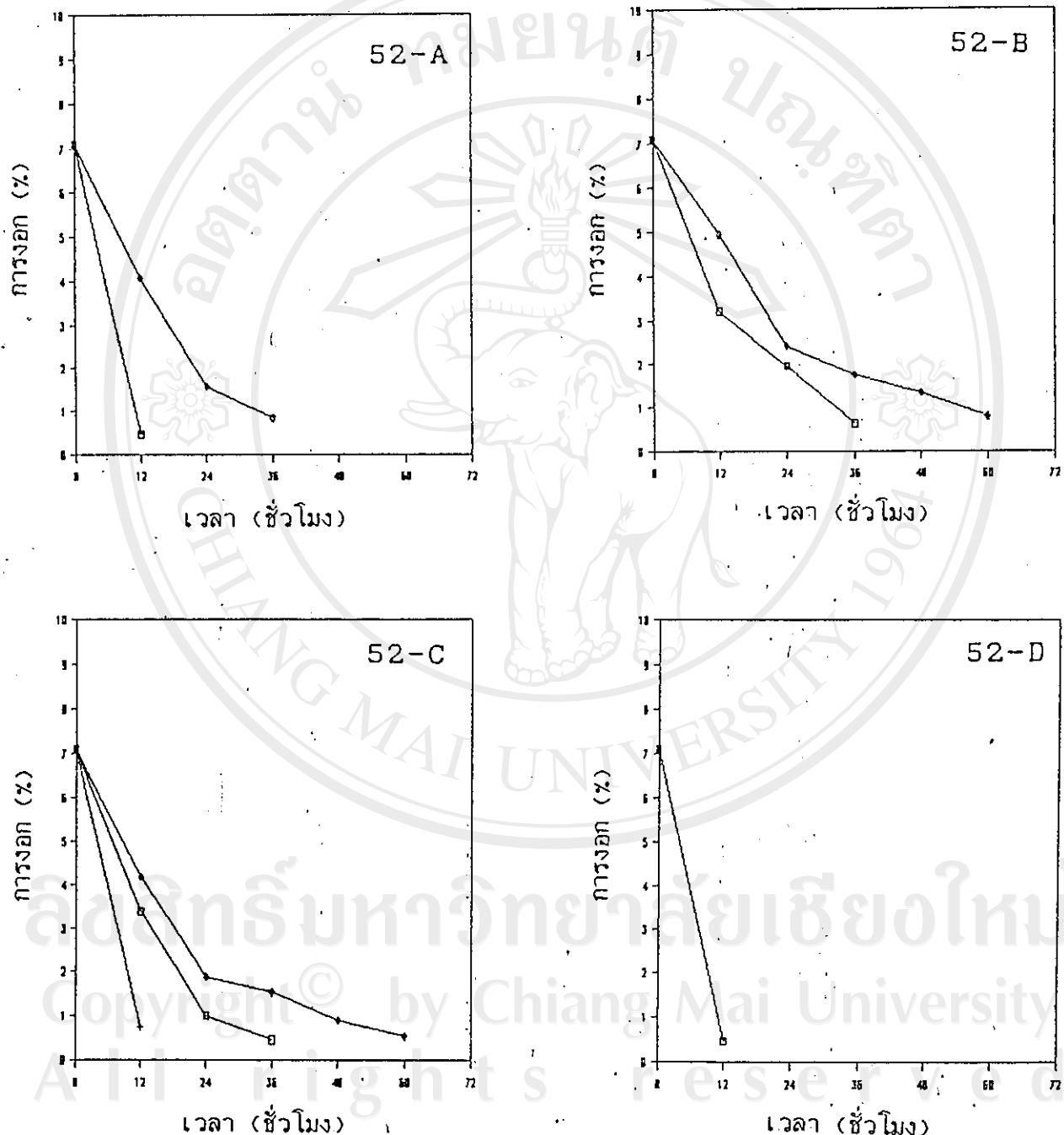
G : ละอองเกสรลำไยพันธุ์ង់ខោវា

9.2.3 ความมีชีวิตของละอองเกสรหลังการเก็บรักษา

จากการเก็บรักษาละอองเกสรของมะม่วง 2 พันธุ์ ลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ พบว่าพิชทึ้ง 3 ชนิดมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการเก็บรักษาละอองเกสรไม่เหมือนกัน การเก็บรักษาละอองเกสรมะม่วงจะทำได้ดีที่สุดก็ต้องอยู่ในสภาพความชื้นสูง และอยู่ในอุณหภูมิช่วง $4-10^{\circ}\text{C}$. เท่านั้น และการเก็บรักษาละอองเกสรมะม่วงทึ้ง 2 พันธุ์จะให้ผลต่ำที่สุด คือได้ผลต่ำไม่เท่ากับลีนจี และลำไย ละอองเกสรของมะม่วงจะมีอายุการเก็บรักษาสั้นประมาณ 72 ชั่วโมงเท่านั้น และมีเปอร์เซนต์การออกของละอองเกสรต่ำมาก เมื่อเก็บรักษาละอองเกสรของมะม่วงทึ้ง 2 พันธุ์ ในความชื้น 3 ระดับ ในอุณหภูมิ 4 ระดับ ละอองเกสรที่เก็บรักษาในความชื้นสูงกว่าปกติที่ 10°C . เท่านั้นที่จะให้ผลติดก่าวส่วนอื่น ๆ คือหลังการเก็บรักษา 12 ชั่วโมงจะมีเปอร์เซนต์การออกสูงกว่าส่วนอื่น ๆ โดยละอองเกสรมะม่วงพันธุ์แก้ว ก็อกได้ 4.93% หรือ 69.63% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 26 และภาพที่ 52) ส่วนละอองเกสรมะม่วงพันธุ์อกร่องจะก็อกได้ 7.11% หรือ 73.30% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 27 และภาพที่ 53) เมื่อเก็บรักษาละอองเกสรยาวนานออกไป ส่วนความชื้นสูง ที่ 10°C . นี้จะทำให้ละอองเกสรทึ้งมะม่วงพันธุ์แก้ว และมะม่วงพันธุ์อกร่องมีชีวิตได้ยืนยาวที่สุด คือมะม่วงพันธุ์แก้วอยู่ได้นานเกิน 60 ชั่วโมง แต่มีเปอร์เซนต์การออกลดต่ำเหลือเพียง 0.08% หรือ 11.30% ของการออกเริ่มต้น ซึ่งจะสูงกว่าเปอร์เซนต์การออกของละอองเกสรที่เก็บในสภาพความชื้นสูงที่ 4°C . ไปเล็กน้อย สำหรับมะม่วงพันธุ์ อกร่อง ในส่วนความชื้นสูงที่ 10°C . จะเก็บรักษาละอองเกสรได้นานที่สุดคือมากกว่า 72 ชั่วโมง แต่ว่าจะมีเปอร์เซนต์การออก เหลือเพียง 0.87% หรือ 8.97% ของการออกเริ่มต้น

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การงอกของลักษณะของเกสรมะม่วงพันธุ์แก้วหลัง
การเก็บรักษา (เก็บรักษา วันที่ 1-5 ม.ค. 29 อุณหภูมิปกติ
 25.14 ± 4.61 ความชื้นปกติ 70.00 ± 15.16)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การงอก (%)							
		0	12	24	36	48	60	72	84
ปกติ	ปกติ	7.08	0.47	-	-	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	7.08	-	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	7.08	4.07	1.58	0.85	-	-	-	-
10°ช.	ปกติ	7.08	3.20	1.96	0.64	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	7.08	-	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	7.08	4.93	2.42	1.76	1.34	0.80	-	-
4°ช.	ปกติ	7.08	3.37	1.01	0.46	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	7.08	0.76	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	7.08	4.17	1.89	1.54	0.91	0.54	-	-
0°ช.	ปกติ	7.08	0.47	-	-	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	7.08	-	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	7.08	-	-	-	-	-	-	-

ภาพที่ 52 เปรียบเทียบการ增长ของเกลرمมร่วงพันธุ์แก้วหลังการเก็บรักษา

52-A : อุณหภูมิปกติไม่มีแสง

52-B : 10 °ช.

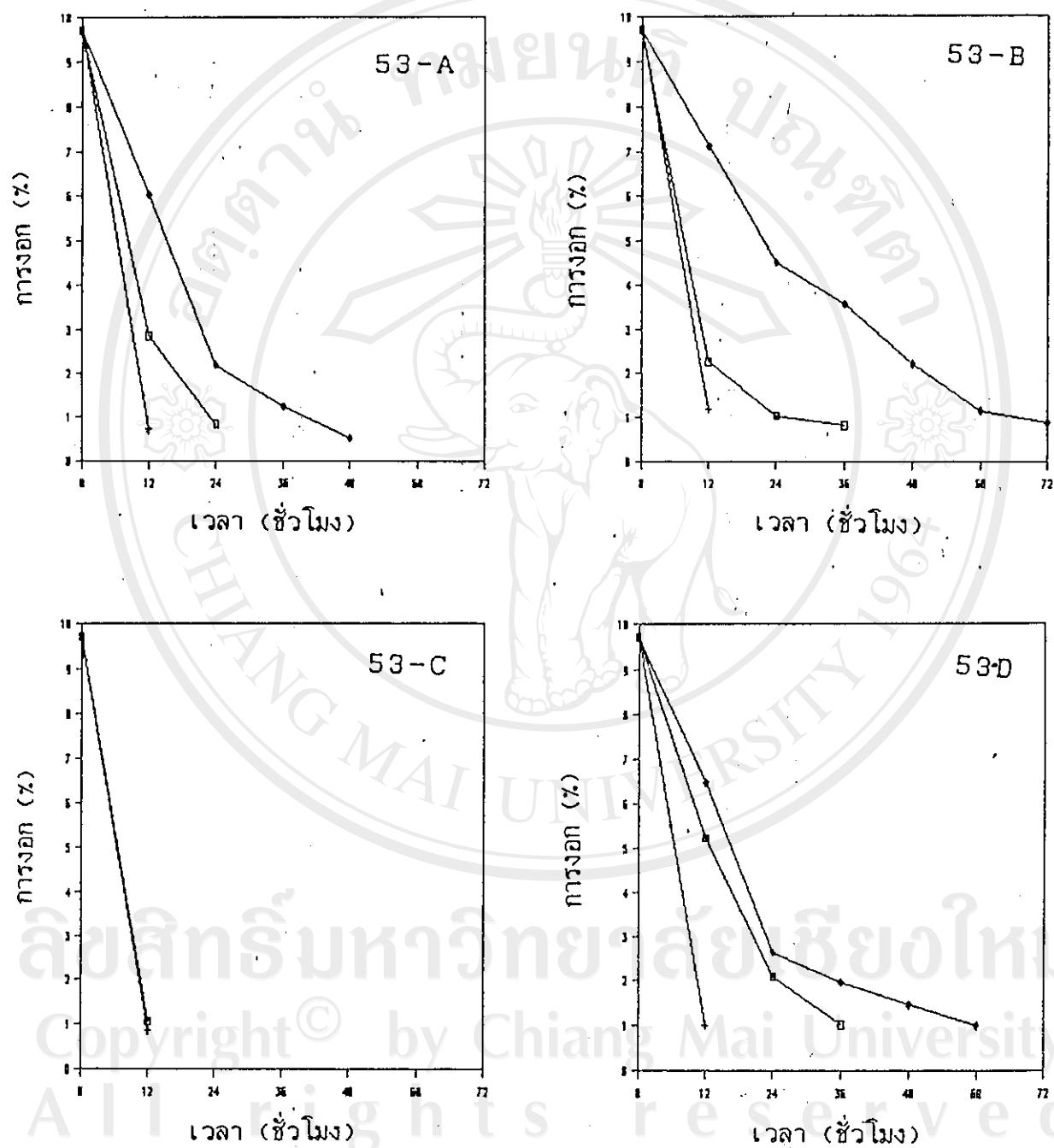
52-C : 4 °ช.

52-D : 0 °ช.

↑— ความชื้นต่ำกว่าปกติ □—□ ความชื้นปกติ ←→ ความชื้นสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบ เปอร์เซนต์การงอกของลักษณะกลุ่มพันธุ์อกร่องหลังการเก็บรักษา (เก็บรักษาเมื่อวันที่ 6-10 ม.ค.29 อุณหภูมิปกติ 24.96 ± 4.20 ความชื้นปกติ 69.88 ± 12.82)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การงอก (%)							
		0	12	24	36	48	60	72	96
ปกติ	ปกติ	9.70	2.85	0.84	-	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	9.70	0.72	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	9.70	6.02	2.20	1.24	0.58	-	-	-
10°ช.	ปกติ	9.70	2.26	1.04	0.82	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	9.70	1.19	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	9.70	7.11	4.50	3.55	2.21	1.15	0.87	-
4°ช.	ปกติ	9.70	5.22	2.09	1.03	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	9.70	1.02	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	9.70	6.47	2.63	1.96	1.46	1.00	-	-
0°ช.	ปกติ	9.70	1.06	-	-	-	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	9.70	0.86	-	-	-	-	-	-
	สูงกว่าปกติ	9.70	-	-	-	-	-	-	-

ภาพที่ 53 แสดงการงอกของลูกองเกสรร่มม่วงพันธุ์กรองหลังการเก็บรักษา

53-A : อุณหภูมิปกติไม่มีแสง

53-B : 10°ช.

53-C : 4°ช.

53-D : 0°ช.

↑ ความชื้นต่ำกว่าปกติ   □ ความชื้นปกติ   ↓ ความชื้นสูงกว่าปกติ

สำหรับลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน 2 พันครึ่ง และสำหรับ 3 พันครึ่งมีเปอร์เซนต์การออกสูงกว่ามาก มาก โดยที่สำหรับ 3 พันครึ่งมีเปอร์เซนต์การออกสูงที่สุด (ผลในบทที่ 8) เมื่อนำมาเทียบกับลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน 2 พันครึ่ง ก็พบว่าความชื้นต่ำกว่าปกติ จะให้ผลต่ำกว่าระดับความชื้นอื่น ๆ โดยที่อุณหภูมิ 4 °C จะเก็บรักษาลักษณะของเกสรได้ดีที่สุด (ตารางที่ 28-32 และภาพที่ 54-58) โดยสามารถที่จะเก็บรักษาให้มีเปอร์เซนต์การออกสูงกว่า 50% ของการออกเริ่มต้นให้อยู่ได้นานกว่า 120 ชั่วโมง (5 วัน) ประลักษณ์ภาพการเก็บรักษาลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน และสำหรับ 3 พันครึ่งนี้ ผลจะแตกต่างกันเล็กน้อยดังนี้

(1) ลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน 2 พันครึ่งที่เก็บรักษาไว้ 144 ชั่วโมง (6 วัน) มีเปอร์เซนต์การออก 46.13% หรือ 54.14% ของการออกเริ่มต้น และเมื่อสิ้นสุดการทดลองที่ 168 ชั่วโมง (7 วัน) ลักษณะของเกสรออกได้ 41.2% หรือ 48.35% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 28 และภาพที่ 54)

(2) ลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน 2 พันครึ่งที่เก็บรักษาไว้ 120 ชั่วโมง (5 วัน) มีเปอร์เซนต์การออก 46.29% หรือ 56.05% ของการออกเริ่มต้น และเมื่อสิ้นสุดการทดลองที่ 168 ชั่วโมง (7 วัน) ลักษณะของเกสรออกได้ 35.67% หรือ 43.19% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 29 และภาพที่ 55).

(3) ลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน 2 พันครึ่งที่เก็บรักษาไว้ 120 ชั่วโมง (5 วัน) มีเปอร์เซนต์การออก 46.07% หรือ 52.90% ของการออกเริ่มต้น และเมื่อสิ้นสุดการทดลองที่ 168 ชั่วโมง (7 วัน) ลักษณะของเกสรออกได้ 34.70% หรือ 39.84% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 30 และภาพที่ 56)

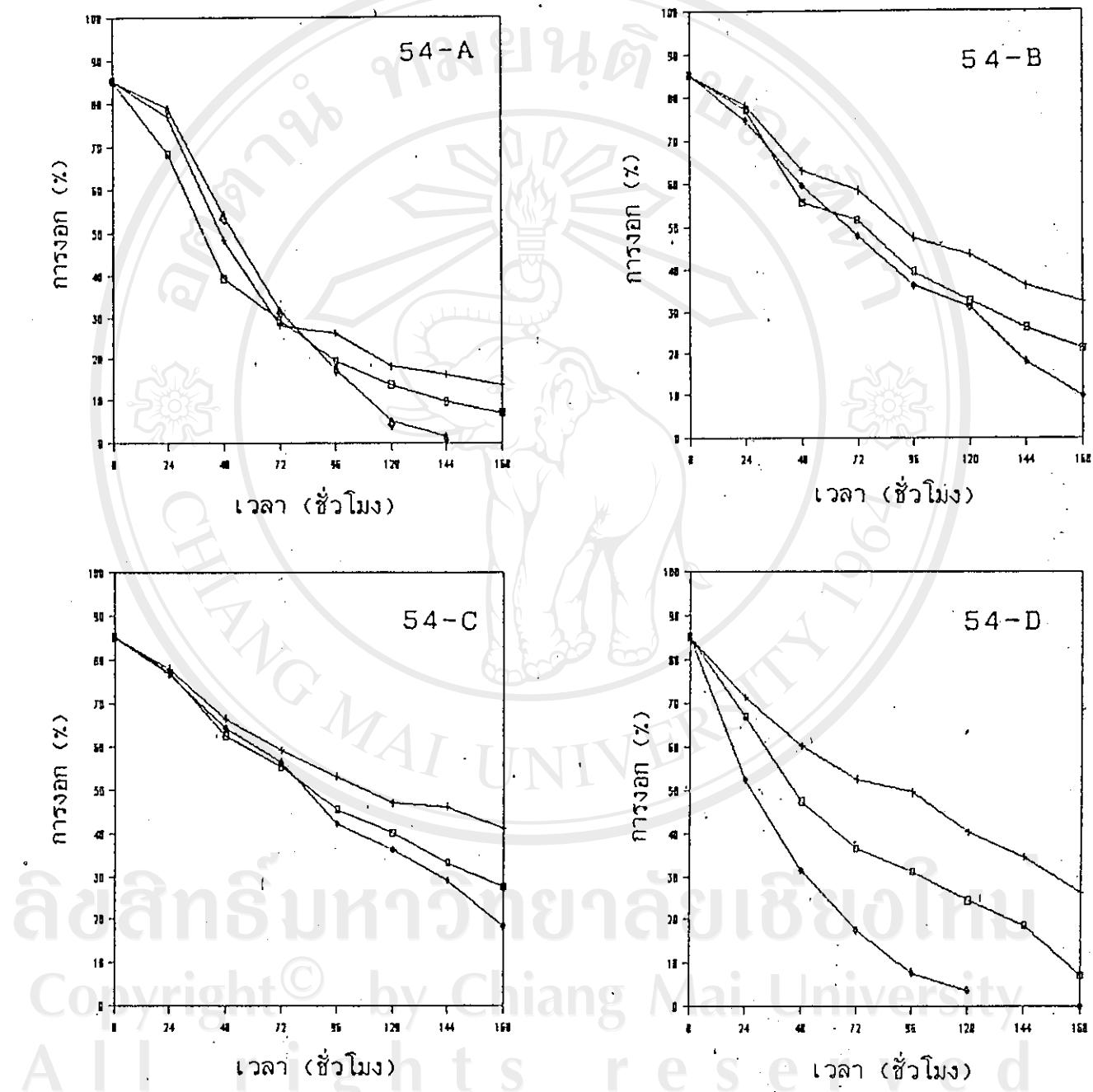
(4) ลักษณะของเกสรของสีน้ำเงิน 2 พันครึ่งที่เก็บรักษาไว้ 120 ชั่วโมง (5 วัน) มีเปอร์เซนต์การออก 27.90% หรือ 67.52% ของการออกเริ่มต้น และเมื่อสิ้นสุดการทดลองที่ 168 ชั่วโมง (7 วัน) ลักษณะของเกสรออกได้ 18.97% หรือ 45.91% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 31 และภาพที่ 57)

(5) ละอองเกสรของสีนีเจ่นชุ่งอายุ เก็บรักษาไว้ 120 ชั่วโมง (5 วัน) มีเปอร์เซนต์การออก 20.88% หรือ 55.83% ของการออกเริ่มต้น และเมื่อสีนีสุดการทดลองที่ 168 ชั่วโมง (7 วัน) ละอองเกสรออกได้ 14.89% หรือ 39.81% ของการออกเริ่มต้น (ตารางที่ 32 และภาพที่ 58)

จดหมายเหตุ
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การออกของลักษณะเกสรลำไยพันธุ์ดอ หลังการเก็บรักษา (เก็บรักษาเมื่อวันที่ 22 ก.พ.-10 มี.ค. 29 อุณหภูมิปกติ 26.92 ± 4.27 ความชื้นปกติ 61.41 ± 16.60)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การออก (%)								
		0	24	48	72	96	120	144	168	
ปกติ	ปกติ	85.21	68.28	39.33	29.29	19.67	13.78	9.75	7.14	
	ต่ำกว่าปกติ	85.21	76.87	48.39	28.16	26.25	18.24	16.28	13.65	
	สูงกว่าปกติ	85.21	78.86	54.10	31.61	17.54	5.18	1.51	-	
10°ช.	ปกติ	85.21	77.21	55.60	51.43	39.47	32.63	26.42	21.46	
	ต่ำกว่าปกติ	85.21	78.12	62.92	58.31	47.46	43.59	36.18	32.37	
	สูงกว่าปกติ	85.21	74.66	59.40	47.83	36.20	31.08	18.17	9.84	
4°ช.	ปกติ	85.21	77.05	62.45	55.36	45.57	40.17	33.27	27.56	
	ต่ำกว่าปกติ	85.21	77.95	66.48	59.14	53.09	46.94	46.13	41.2	
	สูงกว่าปกติ	85.21	76.59	64.27	56.46	42.25	36.28	29.11	18.22	
0°ช.	ปกติ	85.21	66.85	47.43	36.53	31.16	24.38	18.52	7.25	
	ต่ำกว่าปกติ	85.21	71.23	60.24	52.61	49.53	40.38	34.53	26.28	
	สูงกว่าปกติ	85.21	52.39	31.47	17.46	7.94	3.77	-	-	

ภาพที่ 54 : เปรียบเทียบการรอดของลักษณะของเกสรลำไยพันธุ์ด้วยหลังการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

54-A : อุณหภูมิปกติไม่มีแสง

54-B : 10 °ช.

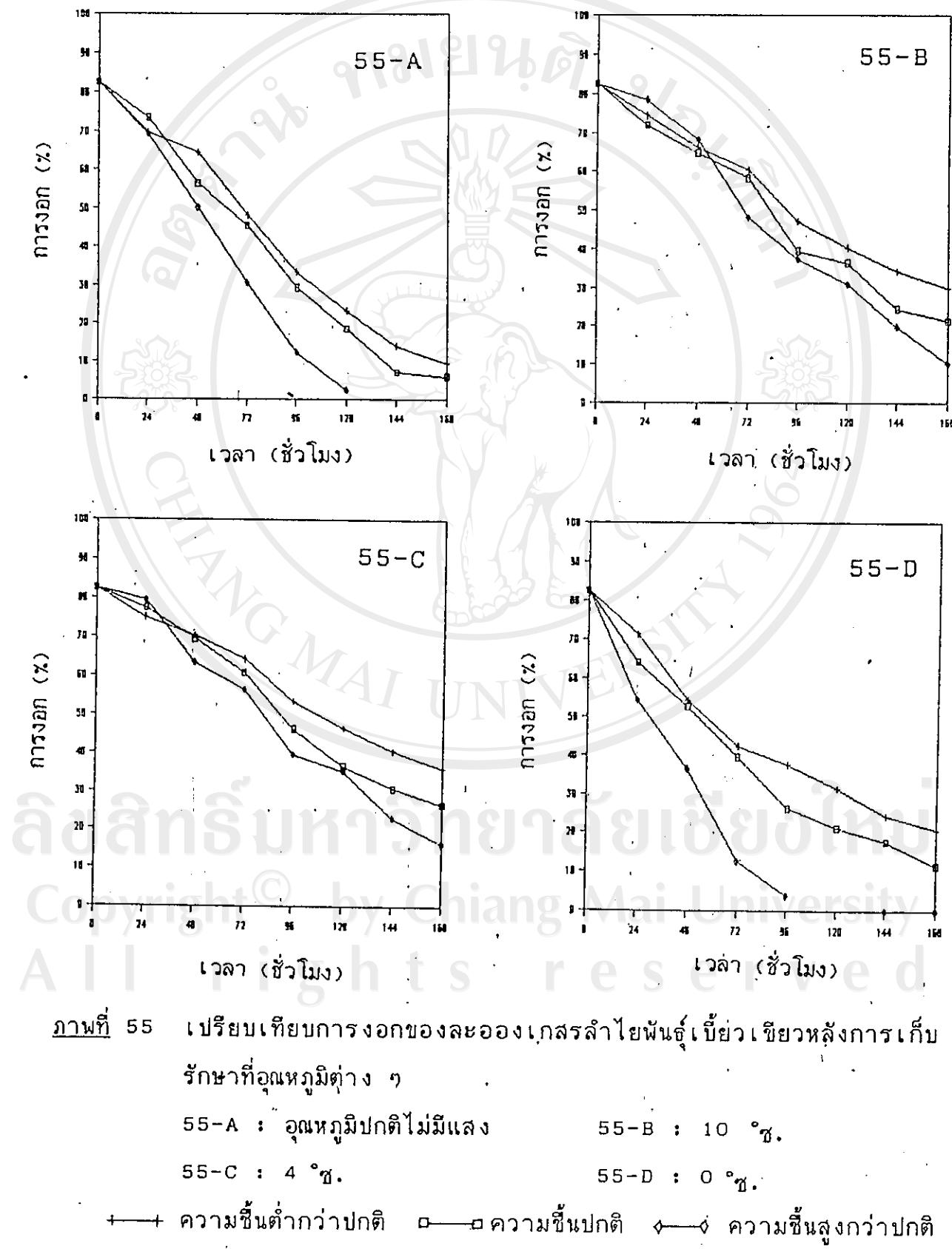
54-C : 4 °ช.

54-D : 0 °ช.

↔ ความชื้นต่ำกว่าปกติ   □—□ ความชื้นปกติ   ▲—▲ ความชื้นสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การออกของลหองเกสรล้ำไยพันธุ์เบี้ยวเขียว
หลังการเก็บรักษา (เก็บรักษา เมื่อวันที่ 5 ก.พ.-12 มี.ค. 29
อุณหภูมิปกติ 24.34 ± 4.68 ความชื้นปกติ 62.51 ± 15.26)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การออก (%)							
		0	24	48	72	96	120	144	168
ปกติ	ปกติ	82.58	73.44	56.22	45.27	29.29	18.57	7.22	6.12
	ต่ำกว่าปกติ	82.58	69.72	64.31	48.05	33.30	23.30	14.03	9.66
	สูงกว่าปกติ	82.58	69.20	50.09	30.50	12.44	2.55	-	-
10°ช.	ปกติ	82.58	72.03	64.68	58.04	39.51	36.41	24.57	21.38
	ต่ำกว่าปกติ	82.58	74.50	66.17	60.17	47.06	40.29	34.29	29.77
	สูงกว่าปกติ	82.58	78.51	68.23	48.14	37.39	30.98	19.92	10.44
4°ช.	ปกติ	82.58	77.39	69.33	60.72	46.15	36.42	30.55	26.25
	ต่ำกว่าปกติ	82.58	74.95	70.25	64.21	53.24	46.29	40.36	35.67
	สูงกว่าปกติ	82.58	79.30	63.38	56.34	39.39	35.12	22.74	16.10
0°ช.	ปกติ	82.58	64.01	52.61	39.48	26.19	21.17	17.59	11.48
	ต่ำกว่าปกติ	82.58	71.12	54.18	42.32	37.56	31.46	24.26	20.73
	สูงกว่าปกติ	82.58	54.28	36.42	12.59	3.90	-	-	-

ภาพที่ 55 เปรียบเทียบการเจริญของลักษณะของเกสรลำไยพันธุ์เบี้ยงเชียงวหลังการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

55-A : อุณหภูมิปกติไม่มีแสง

55-B : 10 °ช.

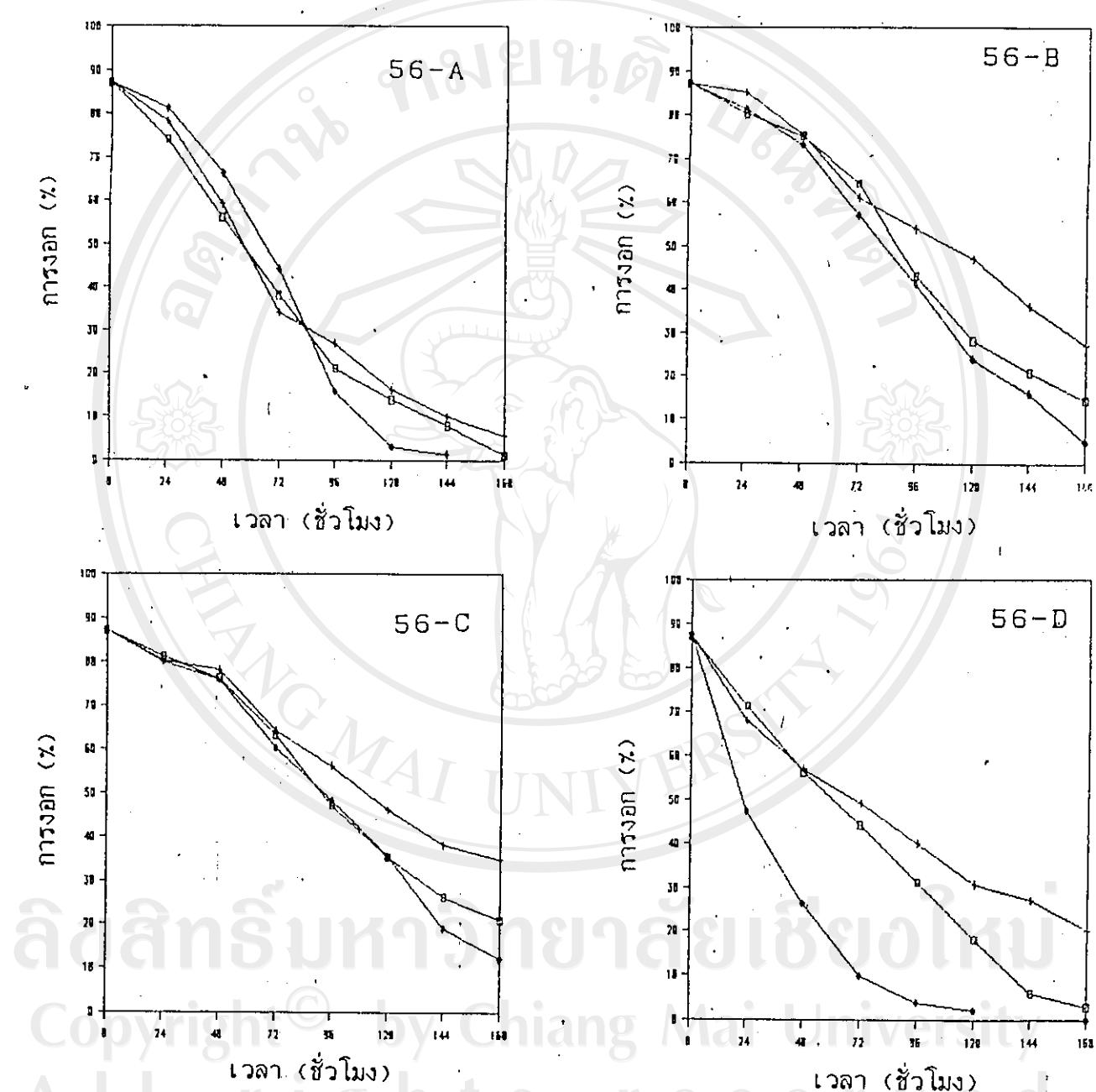
55-C : 4 °ช.

55-D : 0 °ช.

↑ ความชื้นต่ำกว่าปกติ □ ความชื้นปกติ ↔ ความชื้นสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การงอกของลักษณะกลีบสีเหลือง การเก็บรักษา (เก็บรักษาเมื่อวันที่ 27 ก.พ.-6 มี.ค. 29 อุณหภูมิปักติ 22.54 ± 5.50 ความชื้นปักติ 62.68 ± 15.01)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การงอก (%)								
		0	24	48	72	96	120	144	168	
ปักติ	ปักติ	87.09	74.07	55.99	37.96	21.20	13.89	7.97	1.30	
	ต่ำกว่าปักติ	87.09	78.18	59.11	34.07	26.89	16.16	10.04	5.61	
	สูงกว่าปักติ	87.09	81.16	66.23	44.09	15.77	3.22	1.45	-	
10°ช.	ปักติ	87.09	80.11	75.16	64.29	43.14	28.27	21.04	14.53	
	ต่ำกว่าปักติ	87.09	85.05	75.26	61.05	53.95	46.99	36.13	27.25	
	สูงกว่าปักติ	87.09	81.18	73.14	57.00	41.16	24.03	16.12	5.06	
4°ช.	ปักติ	87.09	81.10	76.20	63.07	47.16	35.20	26.16	20.87	
	ต่ำกว่าปักติ	87.09	80.15	78.12	64.08	56.17	46.07	37.96	34.70	
	สูงกว่าปักติ	87.09	80.00	75.93	60.17	48.30	35.53	19.00	12.09	
0°ช.	ปักติ	87.09	71.22	56.25	44.09	31.16	18.04	5.94	3.04	
	ต่ำกว่าปักติ	87.09	67.93	56.93	49.08	40.02	30.73	27.08	20.19	
	สูงกว่าปักติ	87.09	47.25	26.25	9.82	3.91	2.21	-	-	

ภาพที่ 56 เปรียบเทียบการรอดของลักษณะกล้ามเนื้อตัวตืด หลังการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

56-A : อุณหภูมิบากตีไม่มีแสง

56-B : 10 °ซ.

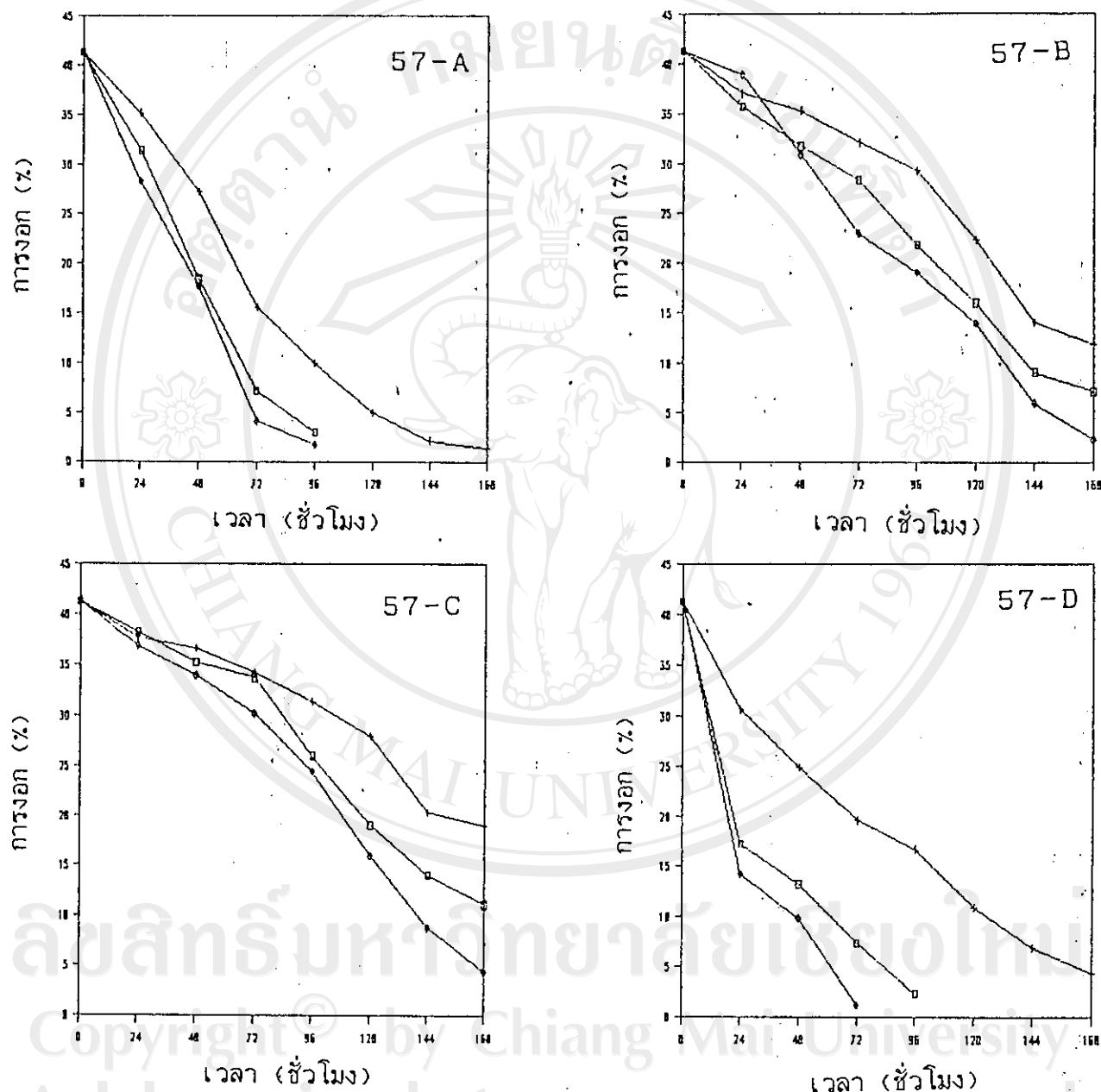
56-C : 4 °ซ.

56-D : 0 °ซ.

↑ ความชื้นต่ำกว่าปกติ □ ความชื้นปกติ ← ความชื้นสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การงอกของลักษณะเกลสรีนจีพันธุ์องเรียวหลังการเก็บรักษา (เก็บรักษาเมื่อวันที่ 14 ก.พ.-21 ก.พ. 29 อุณหภูมิปกติ 25.56 ± 4.56 ความชื้นปกติ 58.21 ± 17.48)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การงอก (%)							
		0	24	48	72	96	120	144	168
ปกติ	ปกติ	41.32	31.46	18.47	7.20	3.07	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	41.32	35.22	27.21	15.62	9.95	5.01	2.16	1.47
	สูงกว่าปกติ	41.32	28.24	17.75	4.14	1.78	-	-	-
10°ช.	ปกติ	41.32	35.77	31.77	28.29	21.89	16.02	9.11	7.18
	ต่ำกว่าปกติ	41.32	37.08	35.33	32.12	29.22	22.34	14.12	11.93
	สูงกว่าปกติ	41.32	38.93	30.88	22.96	19.08	14.01	5.98	2.32
4°ช.	ปกติ	41.32	38.29	35.26	33.74	25.96	19.05	14.00	11.09
	ต่ำกว่าปกติ	41.32	37.68	36.67	34.25	31.34	27.90	20.39	18.97
	สูงกว่าปกติ	41.32	36.96	33.99	30.16	24.42	15.94	8.80	4.34
0°ช.	ปกติ	41.32	17.25	13.19	7.33	2.37	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	41.32	30.65	24.89	19.65	16.70	10.93	6.84	4.29
	สูงกว่าปกติ	41.32	14.26	9.79	1.22	-	-	-	-

ภาพที่ 57 เปรียบเทียบการรอดของลหองเกลสรีนจีพันธุ์ชิงเชียะหลังการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

57-A : อุณหภูมิปกติไม่มีแสง

57-B : 10 °C.

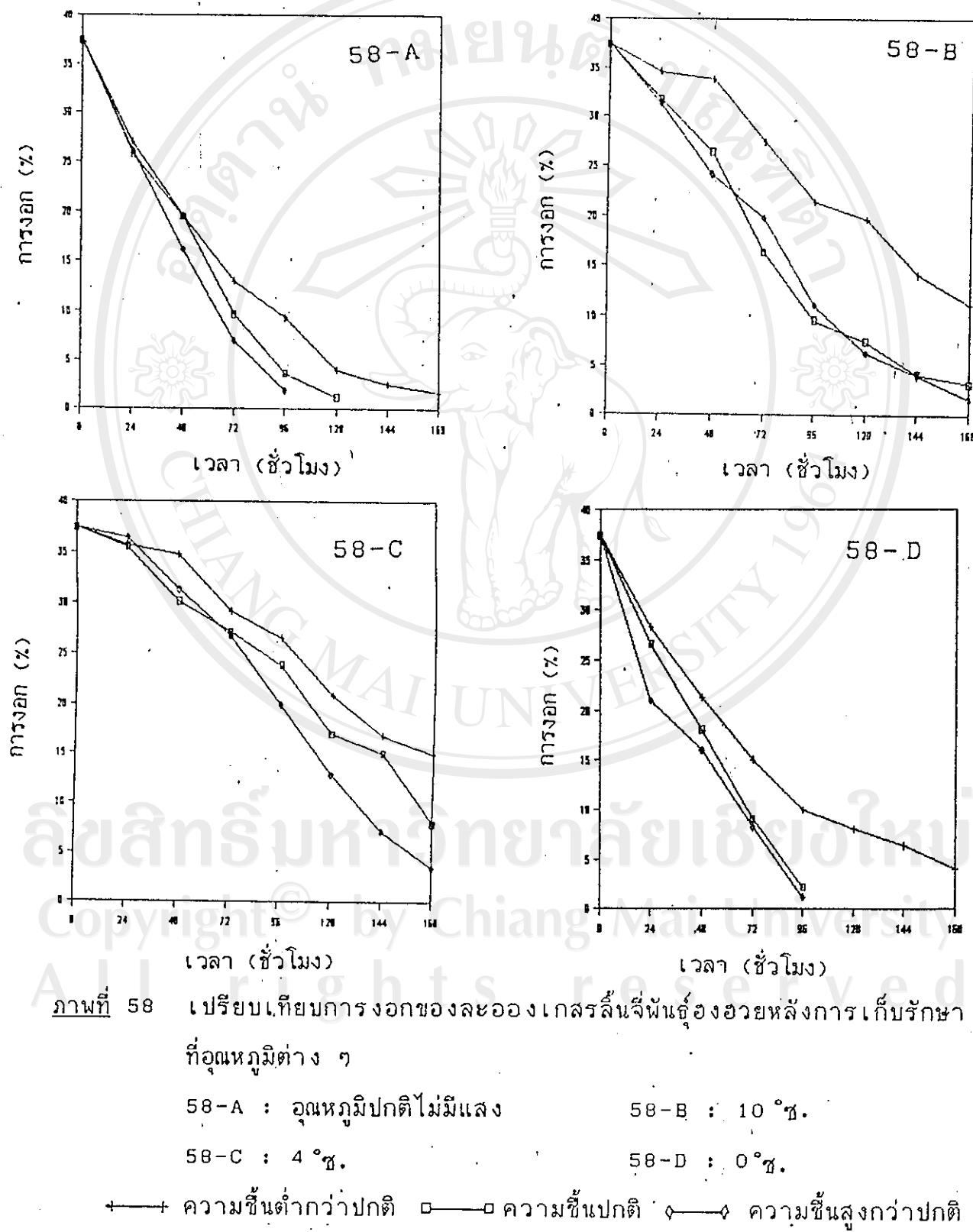
40-C : 4 °C.

40-D : 0 °C.

—+— ความชื้นต่ำกว่าปกติ   —□— ความชื้นปกติ   ←→ ความชื้นสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบเปอร์เซนต์การออกของละอองเกสรลีนเจพันธุ์องอวัยหลังการเก็บรักษา (เก็บรักษาเมื่อวันที่ 11 ก.พ.-18 ก.พ.29 อุณหภูมิปกติ 26.03 ± 4.10 ความชื้นปกติ 62.04 ± 16.28)

อุณหภูมิ	ความชื้น	เวลาการเก็บรักษา (ชั่วโมง) / การออก (%)							
		0	24	48	72	96	120	144	168
ปกติ	ปกติ	37.40	25.78	19.44	9.67	3.62	1.20	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	37.40	26.98	19.56	19.02	9.35	3.97	2.50	1.67
	สูงกว่าปกติ	37.40	26.10	16.19	6.97	1.85	-	-	-
10°ศ.	ปกติ	37.40	31.76	26.35	16.39	9.65	7.49	4.19	3.19
	ต่ำกว่าปกติ	37.40	34.59	33.79	27.44	21.42	19.65	14.19	11.20
	สูงกว่าปกติ	37.40	31.25	24.12	19.77	11.15	6.32	4.01	1.74
4°ศ.	ปกติ	37.40	35.52	30.17	27.16	23.90	16.99	15.06	7.90
	ต่ำกว่าปกติ	37.40	35.72	34.77	29.26	26.58	20.88	16.81	14.89
	สูงกว่าปกติ	37.40	36.39	31.32	26.74	19.93	12.85	7.09	3.43
0°ศ.	ปกติ	37.40	26.66	18.04	9.05	2.20	-	-	-
	ต่ำกว่าปกติ	37.40	28.29	21.28	15.07	10.02	8.07	6.39	4.10
	สูงกว่าปกติ	37.40	20.98	16.03	8.23	1.18	-	-	-

ภาพที่ 58 เปรียบเทียบเทียบการคงอยู่ของละอองเกลสรีนเจ็พันธุ์องวายหลังการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

58-A : อุณหภูมิปักติไม่มีแสง

58-B : 10°ศ.

58-C : 4°ศ.

58-D : 0°ศ.

← → ความซึ้งต่ำกว่าปกติ □ ความซึ้งปกติ ↑ ↓ ความซึ้งสูงกว่าปกติ

9.3 อภิปรายผล

จากการนำเสนอของเกสรของพิชทั้ง 7 พันธุ์ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ หลังจากอับล兆ของเกสรแทก มาตรวจลองเบอร์เชนต์การออกเพื่อศึกษาความมีชีวิต ในสภาพธรรมชาตินี้ พบว่า เบอร์เชนต์การออกสูงสุดของพิชทั้ง 7 พันธุ์จะอยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 6 ชั่วโมงหลังจากที่อับล兆ของเกสรแทก ซึ่งเป็นไปตามที่ Stanley และ Leenkens (1974) ได้กล่าวว่า ลดของเกสรที่อยู่ในสภาพธรรมชาตินี้ จะมีเบอร์เชนต์การออกสูงสุดหลังจากที่อับล兆ของเกสรแทกแล้วไม่นาน เบอร์เชนต์การออกสูงสุดนี้จะอยู่ในช่วงเวลา 10.30-12.00 น. สำหรับมะม่วงทั้ง 2 พันธุ์ และช่วงระยะเวลา 11.00-17.00 น. สำหรับลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ ซึ่งในช่วงนี้อุณหภูมิของบรรยายกาคค่อนข้างสูง จึงมีผลต่อการเร่งขบวนการเมตabolismภายในลดของเกสร Matlob และ Kelley (1973) และ Halterlien et al. (1980) กล่าวว่า สภาพอุณหภูมิสูงจะเร่งขบวนการเมตabolismของลดของเกสร ซึ่งจะทำให้สามารถออกได้ดีกว่าสภาพอุณหภูมิต่ำ หลังจากลดของเกสรมีเบอร์เชนต์การออกสูงสุดแล้ว พบว่า เบอร์เชนต์การออกของลดของเกสรของพิชทั้ง 7 พันธุ์จะลดลงไปเรื่อย ๆ ทั้งนี้ คงจะเนื่องมาจากช่วงที่ลดของเกสรมีขบวนการเมตabolismสูงนั้น จะเกิดการทำลายสารอาหารรวมทั้งเนื้อเยื่อบางส่วน จึงมีผลทำให้ลดของเกสรส่วนหนึ่งสิ้นสุดสภาพความมีชีวิตไป เมื่อพิจารณาความมีชีวิตของลดของเกสรของพิชทั้ง 7 พันธุ์ จะเห็นได้ว่าลดของเกสรของมะม่วงพันธุ์แก้วนี้ ความมีชีวิตจะสิ้นสุดสามารถอยู่ได้ไม่เกิน 24 ชั่วโมง โดยเมื่อตรวจลองเบอร์เชนต์การออกในช่วงที่ 12 หลังจากที่อับล兆ของเกสรแทก มีเบอร์เชนต์การออกเพียง 1.04% และลดของเกสรของมะม่วงพันธุ์อกร่องออกได้เพียง 2.11% คงเนื่องมาจากเบอร์เชนต์การออกของลดของเกสรที่สูงสุดอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าการออกของลดของเกสรของพิชอื่น สำหรับลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์นั้นลดของเกสรของลำไยพันธุ์ดอนน่าจะมีความมีชีวิตในสภาพธรรมชาติได้ดีที่สุด

เนรายเมื่อตรวจสอบเบอร์เซนต์การงอกหลังจากอับลของเกษตรแต่แล้ว 48 ชั่วโมง เบอร์เซนต์การงอกของลักษณะของเกษตรจะลดลง จากเบอร์เซนต์การงอกสูงสุดน้อนที่สุด โดยลดลง 77.86% รองลงมาได้แก่ลักษณะของเกษตรของลำไยพันธุ์แห้วลดลง 82.59% ลักษณะของเกษตรของลำไยพันธุ์เบี้ยวเชียวลดลง 84.77% ลักษณะของเกษตรของลีนจีพันธุ์ รองเบี้ยยลดลง 93.18% และลักษณะของเกษตรของลีนจีพันธุ์รองอวยลดลง 96.24% ของเบอร์เซนต์การงอกสูงสุด

จากการนำเอาลักษณะของเกษตรจากดอกเพศผู้ ดอกเพศเมียและดอกสมบูรณ์ เพศมาราจเบอร์เซนต์การงอก พบว่ามีม่วงพันธุ์แก้ว และพันธุ์อกร่องน้ำและของเกษตรจากดอกเพศผู้ และดอกสมบูรณ์ เพศมีเบอร์เซนต์การงอกไม่แตกต่างกันทางสถิติ คงเนื่องมาจากขวนการ และแบบแผนในการเจริญเติบโตของลักษณะของเกษตรของ กึ้ง 2 เพศนี้ไม่แตกต่างกัน สำหรับลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ ลักษณะของเกษตร จากดอกเพศผู้จะมีเบอร์เซนต์การงอกสูงกว่าดอกสมบูรณ์ เพศอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยเฉลี่ยแล้ว เบอร์เซนต์การงอกของดอกเพศผู้จะสูงกว่าดอกสมบูรณ์ เพศประมาณครึ่ง หนึ่ง สำหรับลักษณะของเกษตรที่เป็นส่วนประกอบในดอกเพศเมียจะไม่มีการงอกกึ้ง นี้เนื่องจากลักษณะเป็นหมัน (Sterile) Allard (1960) และ Poehlman และ Grovesdale (1959) ได้กล่าวว่า ภารเป็นหมันของเพศผู้เกิดจากการที่ไม่มี การผลิตของเกษตร หรือลักษณะของเกษตรผิดปกติไม่สามารถผสมได้ อาจเนื่องมาจากการ เป็นหมันที่มีข้อความคุณ การเป็นหมันที่มีใช้โถพลาสซิมความคุณหรืออาจจะเกิดจาก การควบคุมของกึ้งยืนและใช้โถพลาสซิมก็ได้ ดังนั้นการที่ลักษณะของเกษตรจากดอกเพศ เมียของลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ไม่มีการงอก หรือไม่สามารถผสมได้นั้น ก็คงจะเนื่องจากลักษณะนี้เป็นหมันด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง และการที่ดอกสมบูรณ์ เพศมีการงอกได้ประมาณครึ่งหนึ่งของดอกเพศผู้นั้น ก็อาจจะเป็นไปได้ว่ามีลักษณะของ เกษตรบางส่วนที่เป็นหมัน

จากการตรวจ ความมีชีวิตของลักษณะของเกรสรหัสสังจากเก็บรักษาในอุณหภูมิและระดับความชื้นต่าง ๆ นั้นพบว่า ลักษณะของเกรสรหัสสังมายาวทึบส่องผ่านชั้นลามารถเก็บรักษาได้ตีที่ 10°C . และที่ระดับความชื้นสูงกว่าปกติ ได้ผลเช่นเดียวกับ Henny (1978) ที่ได้เก็บรักษาลักษณะของเกรสรหัสสัง Rhipidiphyllum fleri-bundum Schott. และ Vriesea malzinei Hassk. พบว่าการเก็บรักษาที่ 7°C . ระดับความชื้นสัมพัทธ์ 65% จะให้ผลตีกว่าการเก็บรักษาที่ 7°C . ระดับความชื้น 10, 35 และ 90% เข้าเสนอว่าเกิดจากผลร่วมกันระหว่างอุณหภูมิต่ำกับความชื้นสัมพัทธ์สูง ใกล้กัน 65% ลักษณะนี้จะแตกต่างจากลักษณะของเกรสรหัสสังพิชโดยทั่วไป ซึ่งจะเก็บรักษาได้ตีที่อุณหภูมิต่ำ และความชื้นสัมพัทธ์ต่ำกว่า 50% ลักษณะเดียวกันนี้ Henny (1980) ศึกษาว่า ลักษณะของเกรสรหัสสัง Dieffenbachia maculata Schott. สามารถเก็บรักษาได้ตีที่ 5°C . ความชื้นสัมพัทธ์ 90% แต่เก็บรักษาได้นานไม่เกิน 5 วัน การที่ลักษณะของเกรสรหัสสังเก็บรักษาได้ไม่นานนี้น อาจจะเกิดจากสาเหตุที่ลักษณะของเกรสรหัสสังเป็นรูปเซนต์การองออกเริ่มต้นที่ต่ำ และลักษณะของเกรสรหัสสังออกได้ยากมาก ซึ่งต้องใช้เวลานานถึง 3 ชั่วโมงครึ่ง จึงจะสามารถลังเกรสรหัสสังออกได้ และข้อจำกัดอีกอย่างหนึ่งคือ ลักษณะของเกรสรหัสสังทึบ 2 พันธุ์จะงอกในเมืองที่มีสภาพกึ่งแห้งแล้งเท่านั้น ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วัสดุเป็นมีเติยม ควรจะได้มีการศึกษาใช้ตัวกระตุ้นเช่น กรดบอริก แคลเซียมไนเตรต หรือ ออร์โนน (Knox, 1984) อาจจะทำให้ลักษณะของเกรสรหัสสังออกได้ช้ากว่านี้ก็เป็นได้ และในการเก็บรักษาลักษณะของเกรสรหัสสังนี้ควรจะได้ศึกษาลักษณะอุณหภูมิ ความชื้นหรือปัจจัยอื่น เช่น ความดันบรรยากาศ สภาพบรรยายอากาศที่เก็บรักษา ที่อาจจะมีผลต่อการยืดอายุของลักษณะของเกรสรหัสสังนี้

สำหรับเกรสรหัสสังลีนเจ้ 2 พันธุ์ และลีนเจ้ 3 พันธุ์นั้น เก็บรักษาได้ตีที่อุณหภูมิต่ำและความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ซึ่งได้ผลคล้ายกับการเก็บรักษาลักษณะของพิชล้วนใหญ่ Stanley และ Linskens (1974) ได้กล่าวว่า ลักษณะของเกรสรหัสสังพิชโดยทั่วไปนี้จะรักษาได้ตีในสภาพอุณหภูมิต่ำ และความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ทึบนี้เพราฯ เหตุว่า

อุณหภูมิต่ำจะไม่เร่งขบวนการเมตボลิซึม เนื่องจากการทำงานของเอนไซม์จะหยุดชั่วคราว แล้วส่วนความชื้นต่ำจะทำให้ปรตินสูญเสียน้ำ เป็นผลให้การทำงานของเอนไซม์ลดลง เช่นเดียวกัน การที่ลดของเกสรของลีนจี 2 พันธุ์ และสำไย 3 พันธุ์ สามารถเก็บได้นานกว่าร้อยตัน อุณหภูมิต่ำและความชื้นต่ำ ก็จะมีผลมาจากการขบวนการเมตบอโลซึมลดลง ทำให้มีการสูญเสียอาหารไว้ได้มาก ให้มีชีวิตอยู่ได้นานขึ้น

ในการเก็บรักษาละของการเกสรของลีนจี 2 พันธุ์ และสำไย 3 พันธุ์นั้น ส่วนความชื้นต่ำที่ 4°ช. จะเก็บรักษาได้ผลดีที่สุด ละของการเกสรของสำไยพันธุ์ดูจะนำจะมีความสามารถในการมีชีวิตได้ดีที่สุด เพราะเมื่อลีนสูดการทดลองที่ 168 ชั่วโมง (7 วัน) ยังคงมีการคงอยู่ได้ถึง 48.35% ของการออกเริ่มต้น รองลงมาได้แก่ ละของการเกสรลีนจีพันธุ์ของเชียะ ละของการเกสรสำไยพันธุ์เบี้ยวน้ำเชียว ละของการเกสรสำไยพันธุ์แห้ว และละของการเกสรของลีนจีพันธุ์ของยวี่ โดยละของการเกสรร่องอกได้ 45.91 , 43.19 , 39.84 และ 39.81% ของการออกเริ่มต้น ตามลำดับ

ส่วนละของการเกสรของมะม่วงหิ้ง 2 พันธุ์จะเก็บรักษาได้ดีที่ 10°ช. ความชื้นสูง แต่ความสามารถในการมีชีวิตจะต่ำกว่าลีนจี และสำไยมาก โดยจะเก็บรักษาได้ไม่เกิน 84 ชั่วโมงสำหรับละของการเกสรของมะม่วงพันธุ์กร่อง และเก็บรักษาได้ไม่เกิน 72 ชั่วโมง สำหรับละของการเกสรของมะม่วงพันธุ์แก้ว.

อย่างไรก็ตาม ระดับความชื้นที่เหมาะสมที่ของการเก็บรักษาละของการเกสรของมะม่วงหิ้งสองพันธุ์ อาจจะอยู่ในช่วงใดช่วงหนึ่ง ระหว่างความชื้นปกติกับความชื้นสูงกว่าปกติ และระดับความชื้นที่เหมาะสมที่ของการเก็บรักษาละของการเกสรของลีนจีสองพันธุ์ และสำไยสามพันธุ์ อาจจะอยู่ในช่วงใดช่วงหนึ่ง ระหว่างความชื้นปกติกับความชื้นต่ำกว่าปกติก็เป็นได้ ในกรณีทดลองครั้งนี้คาดว่าความชื้นสูงกว่าปกติคงใกล้เคียงกับ 100% และความชื้นต่ำกว่าปกติคงใกล้เคียงกับ 0%

9.4 สุรุปผล

มะม่วงมีลักษณะทางเคมีออกออยล์สองชนิด ละของเกสรจากดอกเพศผู้ และจากดอกลมบูรณ์เพคจะมีเปอร์เซนต์การออกกลีดียังกัน ส่วนลีนจีสองพันธุ์ และลำไยสามพันธุ์มีลักษณะทางเคมีออกออยล์สามชนิด ละของเกสรจากดอกเพศผู้จะมีเปอร์เซนต์การออกสูงกว่าดอกลมบูรณ์เพค ส่วนรับละของเกสรที่เป็นส่วนประกอบในดอกเพศเมียนจะไม่มีการออก เมื่อนำละของเกสรจากสภาพธรรมชาติ มาตรวจเปอร์เซนต์การออก ละของเกสรจากดอกเพศผู้ของมะม่วงสองพันธุ์ ละของจากดอกเพศผู้ของลีนจีสองพันธุ์ และลำไยสามพันธุ์ จะมีเปอร์เซนต์การออกสูงสุดในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 6 ชั่วโมงหลังจากที่อับละของเกสรเริ่มแตก จากนั้น เปอร์เซนต์การออกจะลดต่ำลง เมื่อนำละของเกสรของมะม่วงทึ่งสองพันธุ์มาเก็บรักษาพบว่า ที่ระดับอุณหภูมิ 10°ช. ความชื้นสูงจะเก็บรักษาได้ดีที่สุด แต่ก็อยู่ได้นานไม่เกิน 72 ชั่วโมงสำหรับมะม่วงพันธุ์แก้ว และไม่เกิน 84 ชั่วโมงสำหรับมะม่วงพันธุ์อกร่อง ส่วนละของเกสรจากดอกเพศผู้ของลีนจี 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์จะเก็บไว้ได้นานที่สุดที่ระดับอุณหภูมิ 4°ช. และสภาพความชื้นต่ำ โดยเมื่อเก็บรักษาครบ 168 ชั่วโมง (7 วัน) แล้วละของเกสรของ ลำไยพันธุ์เบี้ยวน้ำเชี่ยว ลำไยพันธุ์แก้ว ลีนจีพันธุ์อิงเชีย และละของเกสรลีนจีพันธุ์อิงอัวย ยังคงมีเปอร์เซนต์การออกถึง 41.20, 35.67, 34.70, 18.97, และ 14.89% ตามลำดับ